

Gerechtshof te 's-Hertogenbosch

eerste enkelvoudige belastingkamer

28 maart 1991

Nr. 3836/1988 B

PROCES-VERBAAL MONDELINGE UITSPRAAK.

Het Gerechtshof te 's-Hertogenbosch, eerste enkelvoudige Belastingkamer, heeft inzake het beroep van de heer X te Z tegen de uitspraak van de Inspecteur der directe belastingen te P, op zijn bezwaarschrift betreffende zijn aanslag in de inkomstenbelasting voor het jaar 1985, na behandeling der zaak ter zitting van 14 maart 1991, alwaar zijn verschenen en gehoord de heer R te S, als gemachtigde van belanghebbende, en de Inspecteur, heden, 28 maart 1991, de volgende mondelinge uitspraak gedaan:

DE BESLISSING:

Het Hof bevestigt de bestreden uitspraak.

DE GRONDEN:

De Inspecteur heeft ter zitting zijn reeds in zijn verzoekschrift neergelegde stelling herhaald dat te dezen het bepaalde in artikel 29, lid 2, van de Algemene wet inzake rijksbelastingen (hierna: de Algemene wet) toepassing dient te vinden. Aldaar is bepaald, voor zover hier van belang, dat, indien het beroep betreft een uitspraak op een bezwaarschrift tegen een aanslag, de rechter het beroep afwijst indien de vereiste aangifte niet is gedaan, tenzij gebleken is, dat en in hoeverre de uitspraak onjuist is.

Vaststaat dat belanghebbende in het onderhavige jaar een onderneming dreef en dat het onderwerpelijke aan hem uitgereikte aangiftebiljet op 18 maart 1987, dat wil zeggen binnen de nader voor het indienen hiervan gestelde termijn, ter inspectie is binnengekomen. Krachtens punt 5 van het door de minister van Financiën ingevolge artikel 7, lid 3, van de Algemene wet juncto artikel 14 van de Uitvoeringsbeschikking Algemene wet inzake rijksbelastingen 1964 vastgestelde aangiftebiljet inkomstenbelasting voor het jaar 1985 diende bij de aangifte een afschrift van de jaarstukken te worden overgelegd, dan wel, bij gebreke daarvan, een winstberekening over 1985.

Tussen partijen is niet in geschil dat op 18 maart 1987 de jaarstukken nog niet gereed waren. Derhalve was belanghebbende gehouden een winstberekening over het onderhavige jaar over te leggen bij zijn aangiftebiljet. Belanghebbende heeft bij zijn aangiftebiljet met betrekking tot zijn friture-bedrijf een winstberekening door middel van kapitaalsvergelijking met een privérekening overgelegd.

Ter zitting heeft belanghebbende desgevraagd uitdrukkelijk verklaard dat, zelfs nog toen het aangiftebiljet werd ingeleverd, een deel van de voor het opstellen van evengenoemde bescheiden benodigde stukken ontbrak, en dat als gevolg hiervan in de onderwerpelijke bijlage van het aangiftebiljet de winst uit zijn friture-bedrijf - zijnde volgens de kapitaalsvergelijking fl. 22.025,56 - tot een f 4.832,66 te laag bedrag is opgegeven.

Het Hof leidt hieruit af dat belanghebbende een ook door hem zelf als voorlopig beschouwde opgave heeft gedaan, welke opgave onvoldoende was ter bepaling van de winst uit belanghebbendes friture-bedrijf, hetgeen betekent dat niet is voldaan aan de verplichting tot overlegging van een winstberekening als bedoeld bij punt 5 van het aangiftebiljet en dat de aangifte reeds op deze grond geoordeeld moet worden niet te zijn de "vereiste aangifte" als bedoeld in artikel 29, lid 2, van de Algemene wet.

Na ommekomst van de aangiftetermijn, te weten op 26 november 1987, is ter inspectie - volgens belanghebbende "ter completering van de aangifte inkomstenbelasting jaar 1985" - een brief van belanghebbende binnengekomen, in

welke brief belanghebbende te kennen geeft dat hij wenst terug te komen van de bij het aangiftebiljet opgegeven winst. In de bij deze brief alsnog in afschrift overgelegde jaarstukken 1985 heeft belanghebbende de winst uit zijn friture-bedrijf nader berekend op f 26.858,22.

Anders dan belanghebbende klaarblijkelijk veronderstelt, beperkt het doen van aangifte zich tot het indienen van het aangifteformulier te zamen met de in dat biljet gevraagde bescheiden en is - ook al behoudt een belastingplichtige in het algemeen vrijheid tegenover zijn eigen aangifte - een nadere brief welke, gelijk in casu, een verzoek aan de Inspecteur bevat om de aanslag hoger vast te stellen dan de aangifte aanwijst, niet mede als deel van de aangifte te beschouwen, zelfs niet indien dat correctie-voorstel de Inspecteur bereikt op zodanig tijdstip dat deze bij het regelen van de aanslag daarmee redelijkerwijze rekening kon houden.

De bepalingen inzake "omkering van de bewijslast" blijven mitsdien van toepassing. Indien vorenstaand oordeel inzake de bij het aangiftebiljet bijgevoegde winstberekening onjuist zou zijn, kan zulks belanghebbende toch niet baten. Het bepaalde in artikel 29, lid 2, van de Algemene wet is immers niet alleen van toepassing indien niet aan de aan een aangifte te stellen formele vereisten is voldaan, maar ook indien, gelijk in casu, de gerealiseerde winst - welke te dezen blijkens het beroepschrift ten minste fl. 26.858,22 beloopt - zowel absoluut als relatief aanzienlijk hoger is dan in het aangiftebiljet is vermeld. Het Hof is bovendien van oordeel dat, nu, gelijk hiervoor is overwogen, bij de berekening van de winst uit het friture-bedrijf een aanmerkelijk gedeelte van de hierbij van belang zijnde factoren ontbrak, belanghebbende bij het invullen van het aangiftebiljet niet de overtuiging kon hebben gehad dat hij zijn inkomen naar waarheid had aangegeven.

Het Hof is al met al van oordeel dat belanghebbende niet de "vereiste aangifte" heeft gedaan en dat het beroep mitsdien moet worden afgewezen, tenzij belanghebbende doet blijken - dat wil zeggen overtuigend aantoon - dat de bestreden uitspraak onjuist is.

Belanghebbende is met hetgeen hij heeft aangevoerd niet in het van hem te verlangen bewijs geslaagd. Tegenover de bestrijding door de Inspecteur heeft

belanghebbende geenszins aannemelijk gemaakt, laat staan overtuigend aangetoond, dat de bij aangetroffen retourbonnen waarop als naam van degene die de betrokken goederen heeft terugbezorgd, de familienaam van belanghebbende staat vermeld, in werkelijkheid iemand anders betreffen.

Voor het geval het oordeel van het Hof zou luiden als evenvermeld, staat vast dat de bestreden uitspraak moet worden bevestigd, zodat moet worden beslist als in het dictum vermeld.

Waarvan is opgemaakt dit proces-verbaal.

Aldus vastgesteld en ondertekend te 's-Hertogenbosch op 28 maart 1991 door de heer mr. J.C.M. Martens, lid van voormelde Kamer, in tegenwoordigheid van de heer mr. D.G. Moll van Charante, waarnemend-griffier.

Moll van Charante

Martens